

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΓΙΑΓΚΟΥ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ (1918-2003)

Γεννήθηκε στη Χίο το 1918. Μαθητής στο Βαρβάκειο (1930-1934)

Σπούδασε στη Νομική Σχολή του Παν. Αθηνών, από όπου και παίρνει το πρώτο του διδακτορικό (1935-1945).

Διδάκτωρ του Παν. Cambridge της Αγγλίας στα Οικονομικά.(1945-1949).

Υφηγητής και στη συνέχεια καθηγητής Πολιτικής Οικονομίας του Παν. Αθηνών (1950-1970). Τίθεται σε διαθεσιμότητα από το στρατιωτικό καθεστώς το 1968.

Αναλαμβάνει Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συντονισμού με απόφαση του Γεωργίου Παπανδρέου (1951-1955).

Υποδιοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας (1960-1967). Λίγο μετά την επιβολή της δικτατορίας παραιτείται, μαζί με τον Διοικητή Ξενοφώντα Ζολώτα.

Ηγείται της Ελληνικής Αντιπροσωπείας στις διαπραγματεύσεις σύνδεσης της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ), με απόφαση του τότε πρωθυπουργού Κων/νου Καραμανλή (1958-1961).

Πρωτοστατεί στην δημιουργία του Εθνικού (τότε Βασιλικού) Ιδρύματος Ερευνών, από κοινού με τους Κ.Θ.Δημαρά, Δ. Ζακυνθινό και Λ. Ζέρβα.

Επί δικτατορίας πρόεδρος της Εταιρείας Μελέτης Ελληνικών Προβλημάτων (ΕΜΕΠ). Η εταιρεία οργανώνει εκδηλώσεις αντιδικτατορικού περιεχομένου και διαλύεται από το καθεστώς το 1972, ενώ ο ίδιος εξορίζεται στη Δεσκάτη Γρεβενών και στο Θέρμο Τριχωνίδας.

Το 1973 συλλαμβάνεται και κρατείται σε απομόνωση στο ΕΑΤ-ΕΣΑ.

Το 1974 συμμετέχει στην Ιδρυση των «Νέων Πολιτικών Δυνάμεων» και στην υπό τον Κων/νο Καραμανλή κυβέρνηση εθνικής ενότητας ως Υπουργός Οικονομικών.

Εκλέγεται βουλευτής Αθηνών με την Ε.Κ.Ν.Δ. (1974-1981) και ως ανεξάρτητος συνεργαζόμενος με τη Ν.Δ. (1985-1989)

Εκλέγεται βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ως πρόεδρος του Κόμματος Δημοκρατικού Σοσιαλισμού- ΚΟΔΗΣΟ (1981-1984) και ως ανεξάρτητος συνεργαζόμενος με τη Ν.Δ. (1989-1994)

Πρόεδρος, εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων, της Μικτής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Ελλάδας-Ευρωπαϊκής Κοινότητας (1975-1978)

Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών από το 1992 και Πρόεδρος της το 1996.

Βιβλία, μελέτες και άρθρα του δημοσιεύτηκαν στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με περιεχόμενο οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό και πολιτισμικό, με επίκεντρο τις σχέσεις Ελλάδας-Ευρώπης και τα προβλήματα Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης.

Το 1977 τιμάται από την Ελληνική Πολιτεία με το Μεγαλόσταυρο του Φοίνικος και το ίδιο έτος αναγορεύεται Άρχων Μέγας Ρήτωρ του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Από την εποχή της εξορίας επιδίδεται ερασιτεχνικά στις υδατογραφίες.

Το 1945 παντρεύτηκε την Μιράντα Οικονόμου με την οποία απέκτησε δύο γιούς, τον Στέφανο και τον Βασίλη.